ΑΘΗΝΑΙ
15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1945
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ 10ον ΑΡΙΘ. 70
Τιμή φύλλου δρχ. 100

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΛΕΚΚΑ 19Α
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Δὲν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ εἶναι κανεὶς εἰδικὸς διὰ νὰ ἀντιληφθῇ πόσον ἄμεσοι καὶ ἀπειλητικοὶ εἶναι οἱ κίνδυνοι ποὺ ἐγκυμονοῦνται διὰ τοὺς συμπατριώτας τῆς νήσου εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον συνεπείᾳ πλείστων παραγόντων καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν κακὴν διατροφήν, τὴν ἐλλιπῆ ἐπένδυσιν καὶ τὴν ἔλλειψιν φαρμάκων συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἡ ἰατρικὴ πρὸς αὐτοὺς βοήθεια καταντᾷ πλατωνική.

Μακροχρόνιες δοκιμασίαι ὑπὸ τὸ πέλμα τριῶν κατακτητῶν — διότι καὶ οἱ Βούλγαροι ὠργίασαν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ μας ὑπὸ τὸν προδοτικὸν μανδύαν τοῦ ἐαμιτισμοῦ — περιήγαγε τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν εἰς τόσον ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, ὥστε νὰ ἀπαιτῆται χρόνος μακρὸς καὶ ἔροι διαβιώσεως εὐχάριστοι διὰ νὰ ἀνακτήσῃ οὗτος τὰς παλαιὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν δεινῶς κλονισθεῖσαν ὑγείαν του.

Καὶ τὰς μὲν ἐντυπώσεις καὶ ἀντιλήψεις μας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἰματισμὸν καὶ τὴν ὑπόδησιν, ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καταλήγοντες ἐκεῖ εἰς τὴν γνώμην ὅτι μόνον βοήθεια ἐκ τοῦ ἀποδήμου Κυθηραϊκοῦ κόσμου δύναται νὰ σώσῃ τὴν κα τάστασιν. Ἀπομένει λοιπὸν νὰ ἐμιλήσωμεν σήμερον διὰ τὴν ἀνύπαρκτον ἰατρικὴν περίθαλψιν, ἐὰν ὡς τοιαύτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἁπλῆ ἐπίσκεψις τοῦ ἰατροῦ καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ πιστοποίησις τοῦ θανάτου. Διότι τί δύναται νὰ πράξῃ ὁ ἰατρὸς καὶ ποίαν βοήθειαν ἐκτὸς τῆς παρηγορίας του μπορεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀσθενῆ, ἔταν τὰ φάρμακα σπανίζουν εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον ἢ εἶναι τόσον ἀκριβά, ὥστε νὰ καταντοῦν ἀπρόσιτα διὰ τὸ πολὺ κοινόν; Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διατίθενται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ καταντοῦν δῶρον ἄδωρον διὰ τὸν πολὺν λαόν, ἀφοῦ οἱ διαχειριζόμενοι τὰ φαρμακα ταῦτα ἐπιδεικνύουν τοιαύτην ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ζωὴν τῶν συνανθρώπων των, ἀδιαφορίαν τὴν ὁποίαν εἰς μάτην ζητοῦμεν τὰς κατηλλήλους φρασεις διὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν.

Οὕτοι, παρὰ τὰς ὑποδείξεις καὶ τὰς συστάσεις ὅπως ἱδρύσουν παραρτήματα διανομῆς φαρμάκων εἰς τὰ κεντρικώτερα τεύλαχιστον χωρία τῆς νήσου, ἐπιμένουν μετὰ ἀδικαιολογήτου πείσματος εἰς ὅ,τι πιθανὸν ὁ κανονισμὸς τοὺς κατοχυρώνει καὶ ἐξαναγκάζουν τὸν κάτοικον τοῦ Καραβᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἀπομεμακρυσμένων χωρίων νὰ ὁδοιπορῇ ἡμέραν ὁλόκληρον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ δόσιν κινίνης ἢ ἀσπιρίνης καὶ ταύτην ἐὰν καὶ ὁπόταν εὐαρεστηθοῦν οἱ διαχειρισταὶ τῶν φαρμάκων.

Διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ὑψοῦμεν φωνὴν διαμαρτυρίας πρὸς τοὺς ἁρμοδίους καὶ καταγγέλλομεν τοὺς ὑπευθύνους, ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς των τυραννοῦν τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν. Διότι ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ καλυτέραν μεταχείρισιν ἀπὸ τοὺς οἱουσδήποτε ὑπευθύνους καὶ ἀπὸ τὰς οἱασδήποτε ἐπιτροπάς. Συναφῶς ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ ἰατρικοῦ κόσμου καὶ καλοῦμεν τοὺς προέδρους τῶν Κοινοτήτων καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις νὰ προβοῦν εἰς ἐντόνους διαμαρτυρίας καὶ διὰ καταλλήλων ὑπομνημάτων νὰ διαφωτίσουν τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δ. Ε. Σ. διὰ τὰς κρατούσας τοπικὰς συνθήκας καὶ νὰ βροντοφωνήσουν ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον ὁ οἱοσδήποτε κύριος νὰ ἀσκῇ ἀπολυταρχικὴν ἐξουσίαν ἐλέῳ Θεοῦ εἰς βάρος λαοῦ ἐλευθέρου καὶ φιλονέμου.

Ἀκόμη ἐπικαλούμεθα τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μεγάλου τῶν Κυθήρων τέκνου καὶ τοῦ ὑπενθυμίζομεν ὅτι κατὰ τὴν ταπεινήν μας γνώμην πρέπει νὰ εἶναι ἀπαράδεκτον ἐκεῖνος μὲν νὰ μοχθῇ ἐδῶ διὰ νὰ φθάνουν ἀνελλιπῶς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ τρόφιμα καὶ φάρμακα καὶ λιπάσματα καὶ γαϊδουράκια καὶ ἄλλοι νὰ ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν καλὴν αὐτῶν ἀκριβοδικαίαν καὶ ταχεῖαν διάθεσιν.

Φυσικὰ καὶ μὲ τὰ φάρμακα τοῦ Δ.Ε.Σ. τὸ πρόβλημα τῶν Κυθηραίων ἀσθενῶν πέρρω θ' ἀπέχῃ ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρηθῇ λελυμένον, δεδεμένου ἐτι καὶ ταῦτα δὲν εἶναι ἄφθονα. Ἡ ἀναγγελλομένη ὅμως διὰ τοῦ παρόντος φύλλου ἵδρυσις δύο κοινωφελῶν παραρτημάτων τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Ποταμοῦ καὶ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς Χώραν ἐφειλκυσμένη καὶ τῶν δύο εἰς τὸ ἀνεξάντλητον ὑπὲρ τοῦ τόπου μας ἐνδιαφέρον τοῦ ὑπουργοῦ μας κ. Γρηγορίου Κασιμάτη θὰ συντελέσουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κρατουσῶν ὑγειονομικῶν τῆς νήσου συνθηκῶν ὥστε πλήρεις ἐλπίδων νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς τὸ μέλλον.

ΕΛΛΑΣ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Παλαιοὶ εἶναι οἱ δεσμοὶ φιλίας ποὺ συνδέουν τὴν χώραν μας μὲ τὴν Αὐστραλίαν καὶ πηγάζουν ἀπὸ τὸν θαυμασμὸν τοῦ φιλελευθέρου Αὐστραλιανοῦ λαοῦ πρὸς τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα θαυμασμὸν ποὺ οἱ εὐγενεῖς σύμμαχοι δὲν ἀφίνουν εὐκαιρίαν νὰ μὴ τὸν ἐκφράσουν.

Ἐξ ἄλλου οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν νὰ σέβωνται ἀλλὰ καὶ νὰ εὐγνωμονοῦν ἐκείνους ποὺ ἐστάθησαν παραστάται των κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐκτὸς τῆς ὑλικῆς βοηθείας προσέφερον καὶ τὸ αἷμα των ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ὄντως Αὐστραλιανοὶ ἐπολέμησαν κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων. Αὐστραλιανοὶ ἐπολέμησαν ἐδῶ κατὰ τὸν διαρκοῦντα πόλεμον καὶ Αὐστραλῶν τάφοι ἀποτελοῦν ἐμοῦ μὲ τῶν Ἑλλήνων τὸν θλιβερὸν διάκοσμον τῶν Ἡπειρωτικῶν καὶ Μακεδονικῶν βουνῶν, ὅπου συνεκρούοντο οἱ εἰσβολεῖς μὲ τοὺς προμάχους τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀδελφωμένοι εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Αὐστραλοὶ ἀντιμετώπισαν τὴν λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἰς τὴν φλόγα τῆς μάχης ἐσφυρηλατήθησαν οἱ δεσμοὶ φιλίας τῶν δύο λαῶν, ὥστε νὰ καταστοῦν ἀκατάλυτοι καὶ αἰώνιοι.

Καὶ ἀκριβῶς εἰς τοὺς δεσμοὺς αὐτοὺς τοὺς αἰωνίους καὶ ἀκαταλύτους ἔρχεται ὁ κ. Ἀνάργυρος Στρατηγὸς ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀντιπροέδρου τοῦ Αὐστραλοελληνικοῦ Συνδέσμου νὰ δώσῃ πρακτικὸν περιεχόμενον. Διότι ἡ μετάβασις εἰς Αὐστραλίαν τοῦ λαμπροῦ μας ἐπιστήμονος καὶ πατριώτου ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν σοβαρὸν βῆμα, ὅπως τὰ ἀναλλοίωτα αἰσθήματα ἀμοιβαίας ἀγάπης ποὺ διαπνέουν τοὺς δύο λαούς, ἐκδηλωθοῦν ἀκόμη πρακτικώτερα πλέον συγκεκριμένα καὶ περισσότερον ἐμφανῆ.

Ἡ στενότης τοῦ χώρου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει δυστυχῶς σήμερον νὰ ὑπεισέλθωμεν περισσότερον εἰς τὴν οὐσίαν καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Στρατηγοῦ, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ πράξωμεν προσεχῶς.

Ἀρκούμεθα λοιπὸν κατ' ἀνάγκην νὰ διαδηλώσωμεν τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν μας ὅτι εἰς Κυθήριον ἀνετέθη ἡ τιμητικὴ αὕτη ἐντολὴ καὶ μάλιστα εἰς ἕνα τῶν διαπρεπεστέρων, τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη δραστηριότης, ἡ πλήρης κατάρτισις καὶ ἡ σωρεία τῶν προσόντων ποὺ τὸν διακρίνουν ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ὅτι θὰ τὴν φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΤΖΑΝΝΕΣ

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΘΥΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ Ζαππείου καὶ εἰς δεσπόζουσαν θέσιν ἐπὶ τοῦ λόφου του Ἀρδηττοῦ, ὠρθώσεν ἀπὸ χρόνων πολλῶν ὁ ἐντιμος ἱδρὼς τοῦ Σταματίου Τζαννε ἐκ τοῦ χωρίου Ἀλεξανδράδες, τὸ καλλιμάρμαρον καὶ ἐπιθλητικὸν οἰκοδόμημα ὅπου ἡ κατοικία τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ οἰκογενείας ποὺ ἀποτελεῖ καύχημα καὶ τιμὴν διὰ τοὺς Κυθηρίους.

Νεανίσκος ἀκόμη ὁ Σταμάτιος Τζάννες, ἔφυγε ἀπὸ τὸ ὡραῖο χωριό του μὲ μοναδικὰ ἐφόδια τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὸν ἀδαμάντινον χαρακτῆρα. Ὅμως βαθεῖα πίστις πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόλυτος ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ πρὸ παντὸς ἐχολαστικὴ προσήλωσις εἰς τὸν ἔντιμον βίον, δὲν ἐβράδυναν νὰ τὸν ἀναδείξουν ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν καὶ νὰ ἐπιθάλουν τὸ ὄνομά του ὡς ἑνὸς τῶν ἐντιμοτέρων Ἑλλήνων μέσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν.

Ἀπὸ ἐτυχῆ γάμον τὸν ὁποῖον συνῆψε μετὰ τῆς ἀνεκτιμήτου Κατίνας Καλοκαιρινοῦ ἢ Φουντούλη ἠξιώθη νὰ ἴδῃ οἶκο γένειαν ἀπὸ ἐπίλεκτα μέλη, καὶ ἔτυχον θέσιν ἐπίζηλον εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Ὁλα ἐφαίνοντο δι' αὐτὸν ὡραῖα ἡ δὲ φυσικὴ καλωσύνη τοῦ ἀνδρὸς συνεπλήρωνε καὶ τὰς φωτοσκιάσεις ἢ τὰς μικροδοκιμασίας τῆς μοίρας...

Ἀλλὰ ἔρχεται ἡ σκλαβιὰ καὶ τὸ ἔννομον Κράτος διαλύεται. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους καὶ τῆς ἁμαρτίας εὑρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν πρόσφορον καὶ μὲ τὰ ἀπατηλὰ τῆς Ἐθνεγερσίας κηρύγματα παρασύρουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ ὁ ἐσμὸς τῶν κακούργων γίνεται κυρίαρχος τῆς κατασστάσεως... Ἀπεργάζεται τὴν «Λασκρατίαν». Σφάζει πυροβολεῖ, κρημνίζει, ἐρειπώνει τὰ πάντα.

Τὸ καλλιμάρμαρον μέγαρον τοῦ Σταματίου Τζάννε μὲ ὅλα του τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη παραδίδεται εἰς τὴν διαρπαγήν, τὴν λεηλασίαν, τὸν ἐμπρησμὸν τὴν κατερείπωσιν.

Ὁ ἄνω ὄροφος τοῦ μεγάρου κατεδαφίζεται κυριολεκτικῶς ἐνῷ ὁ κίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἐνοίκων, ποὺ ἔντρομοι ἐχουν καταφύγει εἰς τὸ ὑπόγειον εἶναι ἄμεσος.

Ὅτι ἡ ἀρετή, ἡ ἐντιμότης, ἡ συνεχὴς ἐργασία οἰκοδόμησαν κατόπιν μακροχρονίου μόχθου γίνεται παρανάλωμα τοῦ πυρὸς μέσα εἰς ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἀλλὰ ἐπεμβαίνουν οἱ Ἄγγλοι καὶ ἡ καταστροφὴ ἀναστέλλεται. Εὐτυχῶς δὲν θρηνοῦμεν ἐδῶ ἀνθρώπινα θύματα.

Καὶ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ τολμοῦν ἀκόμη νὰ ἐμφανίζονται ὡς πάτρωνες τῆς ἐλευθερίας καὶ ὡς φορεῖς τῶν δημοκρατικῶν ἰδεωδῶν —ὁποία πῶρωσις!—προστίθεται ἕνα ἀκόμη ἀνόσιον τερατούργημα μέσα εἰς τὴν ἀτελεύτητον σειρὰν τῶν ἐγκλημάτων των. Ἀλλὰ ἔστι δίκης ὀφθαλμός.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ

Η ΛΑΘΡΑΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τὸ Τ.Τ.Τ. Γραφεῖον Κυθήρων ἐξέδωσε κοινοποίησιν πρὸς κατοίκους τῆς νήσου διὰ τῆς ὁποίας καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ ἐπιστολῶν ἢ δελταρίων δι' ἄλλης ὁδοῦ πλὴν τῆς νομίμου ταχυδρομικῆς συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 244)1945 νόμου. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται αὐστηρῶς. Συνυπεύθυνο θεωροῦνται ἐπίσης καὶ οἱ πλοιοκτῆται καὶ τὰ πληρώματα. Ἐξαιροῦνται αἰσυστατικαὶ ἐπιστολαί, ἐφόσον εὑρίσκονται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται δι ἐκτάκτων συγκοινωνιακῶν μέσων ἡ μεταφορὰ ἐπιστολῶν, ἐφ' ὅσον ἔχει ἐπικολληθῆ ἐπ, αὐτῶν τὸ κεκανονισμένον γραμματόσημον καὶ ἔχουν σφραγισθῆ ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου καταγωγῆς καὶ ἐφ' ὅσον παραδίδονται εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἀφίξεως πρὸς περαιτέρω διαβίβασιν. Ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῶν οὕτω ἀποστελλομένων ἐπιστολῶν δέον ν' ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως ὅτι ἡ ἀποστολὴ γίνεται ὑπ' εὐθύνην του.

ΔΥΟ ΗΡΩΕΣ

Ἄπειροι εἶναι αἱ θυσίαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὸν ὠμὸν τῆς Πατρίδος. Καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων δὲν ὑστέρησαν οἱ ὀλιγοστοὶ τριῶται μας. Ἡ νεολαία τοῦ τόπου θαρὺν ἐπλήρωσε τὸν φόρον τοῦ χρέους εἰς τὴν Ἐθνικὴν καθῆκον διὰ τοῦ αἵματός της, καὶ ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς διὰ τῆς θυσίας παντὸς ἀγαθοῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ ἀπόδημοι Κυθήριοι. Ἠτοτέσον ἐροντερὴ τότε ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ αἰθέρες τέσσον πρόθυμοι νὰ τὴν μεταφέρουν σ' ὅλους τοὺς οὐρανοὺς — νάκαν ἀκόμη ἔτσι!—ποὺ ἔφθασε ὡς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης γιὰ νὰ συναγείρῃ κάθε Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ νὰ κινήσῃ εἰς ἐθνικὸν σκίρτημα κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Καὶ ἐνωτίσθησαν τῆς φωνῆς τοῦ Ἔθνους οἱ συμπατριῶται τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ προσῆλθον ἀθρόοι διὰ νὰ πυκνώσουν τὰς φάλαγγας τῶν Ἐλευθερωτῶν. Καὶ κατετάγησαν σ' ὅλα τὰ σώματα, σ' ὅλα τὰ ὅπλα καὶ τὰς ὑπηρεσίας. Καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ χαρὰν διὰ τὴν προσφερομένην ὑπηρεσίαν ἐξεκίνησαν ἀπ' τὰ πλέον ἀπίθανα σημεῖα τῆς ὑδρογείου διὰ νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρὸν ὅπου θὰ τὸν εὕρισκαν.

Ἔτσι θαρραλέος, ὑπερήφανος κι' ἀτρόμητος ξεκίνησε διὰ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν κι' ὁ Σπῦρος Β. Τζίτζος. Θαλερὸς θλαστὸς τῆς μεγάλης καὶ ἐντιμωτάτης οἰκογενείας Τζίτζων ἐκ Ποταμοῦ.

Ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων, διότι ἡ τε δικηγόρος ὁ Σπῦρος Β. Τζίτζος, δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὴν γερμανικὴν μπόταν μολύνουσαν τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Πατρίδος του καὶ ἔσπευσε ἐκ τῶν πρώτων νὰ καταταχῇ ἐθελοντὴς εἰς τὴν τιμημένην Αὐστραλιανὴν ἀεροπερίαν τῆς ὁποίας τὰ κτυπήματα εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλα τὰ θέατρα τοῦ πολέμου. Ἐκεῖ ἐξεπαιδεύθη ὡς πιλότος βομβαρδιστικοῦ καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας ἐπιχειρήσεις, τιμηθεὶς διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ ἱκανότητός του, ὅσον ὀλίγοι τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Καὶ ἀφοῦ ἔλαβε μέρος εἰς βομβαρδιστικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν καρδίαν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἔπεσε τέλος εἰς Τομπρούκ κατὰ τὰς κρισίμους ἡμέρας τοῦ 1942. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν εὕρισκε εἰς τὸ αὐτὸ μέτωπον ἡρωϊκὸν θάνατον καὶ ὁ ἐξάδελφός του Στέλιος Εὐαγγέλου Τζίτζος.

Ἂς ἀφίσωμεν τὴν φαντασίαν νὰ διασχίσῃ δι' ὀλίγον τοὺς αἰθέρας τῆς Μεσογείου καὶ νὰ φέρῃ τὴν σκέψιν μας κάτω ἐκεῖ εἰς τὴν ἄξενον Ἀφρικανικὴν ἔρημον. Κάπου ἐκεῖ μεταξὺ τῶν μυριάδων νεκρῶν ποὺ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας θὰ διακρίνωμεν δύο σταυροὺς μὲ τὰ ὀνόματα Σπῦρος καὶ Στέλιος Τζίτζης. Γονυπετεῖς τὴν ψυχὴν ἀς προσκυνήσωμεν τοὺς τάφους των. Εἶναι ἐλαχίστη ἐνδειξις τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης μας.

ΣΠΥΡΟΣ Β. ΤΖΕΤΖΟΣ

ΤΑ 40 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΗ ΠΡΙΝΕΑ

Τὴν Κυριακὴν 2 Δεκεμβρίου ἑορτάζει τὰ σαράντα του χρόνια καλλιτεχνικῆς δράσεως ὁ μεγάλος μας ἠθοποιὸς καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς συμπατριώτης ἐκ Μητάτων κ. Ἰωάννης Πρινέας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ αἱ θεατρικαὶ ὀργανώσεις τῆς πρωτευούσης ἑτοιμάζουν τιμητικὴν σι' αὐτὸν παράστασιν ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ» ὅπου θὰ παιχθῇ μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν ἴδιον τὸ ἔργον «Ἄνδρες — Γυναικες — Διαζύγια» κωμῳδία εἰς πράξεις τρεῖς ὅπερ ὁ ἰδιος συνέγραψε, ἀναθιβάζεται δὲ διὰ πρώτην φοράν.

Θὰ ἐκομίζαμεν γλαῦκα εἰς Ἀθήναις ἐὰν ἐπεχειρουμεν να παρουσιασωμεν τωρα εις τοὺς συμπατριώτας τὸν φίλτατόν μας κ. Πρινέαν, ὡς ἠθοποιον ἢ συγγραφεα.

Ἁπλῶς ἀνακοινοῦμεν τὸ γεγονὸς καὶ πιστεύομεν ὅτι οὐδεὶς Κυθήριος θὰ ἀπολέσῃ την εὐκαιρίαν νὰ παραστῇ κατὰ την ἑορτὴν αὐτήν, ὅπου θὰ περασῃ λίγες ὧρες σὲ ἀκράτητο γέλοιο παταγώδες καὶ πηγαῖον, ὅπως ξέρῃ νὰ τὸ προκαλῇ ἡ ὑπέροχος τεχνητοῦ συμπατριώτου μας ποὺ τιμᾷ ὄντως τον τόπον τῆς καταγωγῆς του. ἀφοῦ μάλιστα ταύτοχρόνως θὰ συμβαλῇ καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνισχυσιν τοῦ μεγάλου μας καλλιτέχνου. Ὥρα ἐνάρξεως τῆς ἑορτῆς 10,30΄ π.μ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ

2α Ἐκδρομὴ τῶν Κυθηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Ε. Σ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 4ην τρέχοντος ἐπραγματοποιήθη ἡ δευτέρα φθινοπωρινὴ ἐκδρομὴ τῶν ἐδῶ πατριωτικῶν μας ἐργανώσεων, τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς καὶ τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν εἰς Πεντέλην, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ γράφοντος καὶ τοῦ κ. Ἀριστείδη Καφάνη.

Τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, δὴν πρωϊνήν, περὶ τοὺς ἑξήκοντα καὶ πλέον ἐκδρομεῖς εἶναι συγκεντρωμένοι εἰς τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος ἤτις ὡρίσθη ὡς τόπος ἐκκινήσεως.

Εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων εἶναι ἔκδηλες ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ χαρὰ γιατὶ τοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ συναντήσουν τοὺς συμπατριώτας των, πρόσωπα ὅλα ἀγαπητὰ καὶ φιλικά, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια σκλαβιᾶς καὶ ἕνα περιβάλλον ἔξω τῆς καθημερινῆς διοπάλης, τοῦ μόχθου καὶ τῆς ρουτίνας. Εἰς ἕνα περιβάλλον ποὺ ἡ ὡραία φύσις κάνει καὶ τὸν πιὸ κουρασμένο ἄνθρωπο νὰ ξανανεώνῃ, νὰ παίρνῃ καινούργιες δυνάμεις, ἕτοιμες γιὰ νὰ ριφθῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ ἔργου εἰς «ὅ ἕκαστος ἐτάχθη» διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς κατεστραμμένης κοινωνίας, ποὺ μᾶς ἀφῆκαν φεύγοντες οἱ βάρβαροι, πρὸς τὸ ἀτομικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον.

Τὴν ὅλην 30΄ π.μ. τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως δίδεται καὶ πρῶτον ἀναχωρεῖ τὸ ὑπὸ τὸν συναρχηγὸν τῆς ἡμέρας φίλτατον κ. Καφάνην αὐτοκίνητον τοῦ ἑπείου ἐπέβαινον —ἐὰν καλῶς ἐνθυμοῦμεθα— καὶ ἡ κ. Χαρίκλεια Ἀντ. Λεβεΐνη σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου πρώτου προέδρου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, καὶ αἱ κυρίαι Ἑλένη Π.Μουλοῦ, Λαμπρινή Χαραλαμπίδου, Κοῦλα Θ. Μεγαλοκονόμου, Ἄννα Γιαννοπούλου, Φώφη Γιαννοπούλου, Μαρία Χριστιάνου, Μαντίνα Βούρτση, Κυρία Παπαγιαννοπούλου, Σπυριδοῦλα Σοφίου, Ἰδες Μαίρη Ν. Κερωναίου, Μαρία Παναγιωτάκη, Ἄννα Χαραλαμπίδου, Ἄννα Π. Μπαβέα, κυρία Φωτεινὴ Π. Μπαβέα, Μιμὴ Α. Μεγαλοκονόμου καὶ οἱ κ.κ. Θεόδωρος Ι. Κατράκης πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Νικόλαος Ι. Κερωναῖος, Σπῦρος Κασιμάτης, Νικόλαος Γ. Κασιμάτης, Γεώργιος Ψηλὸς, Εὐάγγελος Πετρόχειλος, Νικόλαος Χαραλαμπίδης, Χρῆστος Μουλές, Ἰωάννης Βούρτσης, Γεώργ. Θ. Μεγαλοκονόμου, Λεων. Βλαχος, Ἰωάννης Μουλὸς καὶ ἄ. Δεύτερον ἀναχωρεῖ τὸ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποφαινομένου αὐτοκίνητον μὲ συνεπιβάτας τὰς κυρίας Ἑλένην Καλογρίδου, Βικτωρίαν Ἐμμ. Μεγαλοεικονόμου, τὰς δεσποινίδας Τασίαν Βλαντῆ, Σπυριδούλαν Βρ. Ἀλιφιέρη, Ἀντιγόνην Καλογρίδου, Μαρίαν Καλογρίδου, Ἀθηνᾶν Χρυσοπούλου καὶ τοὺς κυρίους Παναγιώτην Γαβρίλην, Γεώργ. Μουλέν, Παῦλον Στρατηγέν, Θεόδωρον Ἀρχοντούλην γενικὸν γραμματέα τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, Παν. Σ. Πανάρετον, Ἀντών. Βλαντῆν, Παν. Καλογρίδην, Στυλ. Σπ. Μεγαλοεικονομον, Γεωργ. Βρ. Ἀλιφιέρην, Ἀλέξανδρον Σαδῆν, Χρῆστον Καλογρίδην, Γεώργιον Βρ. Βενάρδον, Μιχαὴλ Πετρόχειλον, Σπῦρον Πετροχείλον, Παναγιώτην Στρατήκεν (διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν!), Βασίλειον Π. Μπαβέαν κ. ἄ.

Ἠδιάβρεμὴ θυμασία. Ἀφίνομεν τὴν Ἀθήνα, οἱ Ἀμπελόκηποι εἶναι πλέον μακρυά. Φθάνουμε στὸ Χαλάνδρι, Φραγκοκλησιά, περνοῦμε τὰ Μελίσσια. Τοπία ἀφθάστου καλλονῆς. Ἡ θλάστησις ἐργιά. Ἡμέρα ἡλιόλουστος, τὰ πάντα χαρούμενα. Τὰ τραγούδια καὶ τὰ καλαμπούρια τῶν ἐκδρομέων συμπληρώνουν τὸ μετίβο τῆς κινηματογραφικῆς αὐτῆς ταινίας.

10 π.μ. Τὰ αὐτοκίνητα σταμα τοῦν. Ἁγία Τριὰς Πεντέλης. Οἱ ἀρχηγοὶ καλοῦν τοὺς ἐκδρομεῖς πρὸ τῶν αὐτοκινήτων ὅπου ὁ καλλιτεχνικὸς φακὸς τοῦ συμπατριώτου φωτογράφου κ. Βλαν τῆ ἀπαθανατίζει τὴν ἄφιξίν μας εἰς Πεντέλην. Ἀκολούθως μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς ἀρχηγοὺς των οἱ ἐκδρομεῖς ἐπιχειροῦν μικρὰν ἐκδρομὴν πρὸς τὸ κατάστημα τοῦ ἐκλεκτοῦ μας συμπατριώτου κ. Σωτηρίου Κομηνοῦ, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς θέσιν μαγευτικὴν παρὰ τὸ μέγαρον Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας, ὅπου ὁ κ. Κομηνὸς μᾶς ὑπεδέχθη μετὰ πολλῆς χα

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΡΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἡ ἐρανικὴ ἐπιτροπὴ ἐπισκευῆς Γυμνασιακοῦ μεγάρου Κυθήρων, μᾶς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι ἐκκλησιν:

Ἐν Κυθήροις τῇ 15-10-1945.

Πρὸς

τοὺς ἀπανταχοῦ τοὺς Κυθηρίους

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήροις ἀποτελούμεθα σήμερον πρὸς σᾶς τοὺς τε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐσωτερικῷ συμπολίτας διὰ τὸ αὐτὸ ζήτημα.

Τὸ περικαλλὲς καὶ λαμπρόταν Γυμνασιακὸν Μέγαρον τῆς Νήσου, ὅπου ἐσφυρηλατεῖτο ἡ Νέα τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ γενεά, ὅπου ἐμορφοῦντο αἱ ψυχαὶ τῶν παιδιῶν του καὶ ἐγαλουχοῦντο, εἰς τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα ἰδεώδη, διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἥρωϊκόν μας Ἔθνος πάντοτε ἐμεγαλούργει, καὶ ἐδημιούργησε τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος, ὑπῆρξεν ἔργον ὅλων τῶν Κυθηρίων, ὑπῆρξε τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἰσχυρᾶς καὶ αἰωνίου φιλοπατρίας σας. Ὑψούμενον ἐδῶ ἐν τῇ Νήσῳ προύκειτο ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν, ὡς φαεινὸς Φάρος ὁ ὁποῖος φωτίζων τὴν μικράν μας Πατρίδα, διήνοιξε νέους δρόμους πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν Πολιτισμόν. Ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐπλούτισεν τὴν Κυθηραϊκὴν Κοινωνίαν διὰ μορφωμένων κληρικῶν, ἀρίστων Ἐπιστημόνων καὶ λαμπρῶν παραγωγικῶν στοιχείων.

Ἀλλ' ἐνῷ τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον ἐπετέλει, ἀποχωροῦντες παίσχυντοι οἱ βάρβαροι ἐπιδρομεῖς τῆς Εὐρώπης δὶς ἔβομβάρδισαν τὴν 4ην Σεπτεμβρίου 1944 καταστρέψαντες αὐτό.

Σήμερον ὁπότε ἡ ζοφερὰ τῆς μαύρης δουλείας νὺξ παρῆλθεν πλέον καὶ, ζωογόνος ὁ θερμὸς τῆς ἐλευθερίας Ἥλιος καταυγάζει τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, ἐπιτακτικὴ καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Γυμνασιακοῦ μας Μεγάρου, ἵνα καὶ πάλιν εἰς τὰς εὐρυνούσας αἰθούσας του ἡ Κυθηραϊκὴ Νεολαία, τὰ παιδιὰ ὅλων μας συνεγείσουν τὴν διακοπείσαν διάπλασιν καὶ διαιώσωσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Ἀτυχῶς τὸ πάντοτε πτωχὸν Ἑλληνικὸν Κράτος ἐξελέβη αἰ μάσσον ἀπὸ τὴν ἀφαντάστου ἀνοιεότητος καὶ πρωτοφανοῦς εἰς τὴν Ἱστορίαν σκληρότητος, πολυετῆ δοκιμασίαν τῆς γειοστέρας δουλείας, πλην εὐνοῦ μόνον ἀπὸ τοὺς μαύρους κατακτητὰς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ἀθλιότητας καὶ αἰσχρότητας ἔχει τόσα πολλὰ ἐρείπια νὰ ἀναστηλώσῃ, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ προσφέρῃ τι διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Γυμνασίου μας.

Ἕνεκα τούτου ἀνελάβομεν τὴν πρωτοβουλίαν, ἵνα ἀπευθυνθῶμεν πρὸς σᾶς τὰ ἀγαπητὰ τῶν Κυθηρίων τέκνα καὶ, βασιζόμενοι εἰς τὴν ἐγνωσμένην Φιλοπατρίαν σας καὶ τὰ ἀλτρουϊστικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματά σας, νὰ ζητήσωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν συνδρομήν σας διὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων.

Ἡ ἔκκλησίς μας αὐτὴ εἶναι ἡ Φωνὴ τῆς Κυθηραϊκῆς Πατρίδος, ἠτιμασμένης ἀπαλλαγείσα τοῦ τρομεροῦ ἐφιάλτου, τῆς δουλείας, τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὰ ἐν διασπορᾷ Τέκνα της ζητοῦσα τὴν συνδρομήν των.

Εἶναι καθῆκον πάντων ἡμῶν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Γυμνασιακοῦ μας Μεγάρου, ὅπου, ὡς καὶ πρότερον, θὰ ἀναπτύσσεται καὶ θὰ διαπλάσσεται ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τῶν μικρῶν Κυθηρίων, καὶ τὸ ἐποῖον μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβλητικὸν θὰ συμβολίζῃ καὶ θὰ ἀπαθανατίζῃ εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν Κυθηραϊκὴν φιλοπατρίαν.

Ἐξουσιοδοτοῦμεν τοὺς κατὰ τόπους Συνδέσμους, Σωματεῖα, καὶ Ἀδελφότητας τῶν Κυθηρίων, ὅπως προθῶσιν εἰς τὴν σύστασιν ὑποεπιτροπῶν καὶ διενεργήσωσιν ἐράνους, τὰ προϊόντα τῶν ὁποίων δέον ὅπως ἀποστέλλουν ἡμῖν τμηματικῶς μέσω Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπ' ὀνόματι τῆς ἡμετέρας Ἐπιτροπῆς, παράτης ὁποίας θὰ λαμβάνωσιν σχετικὴν ἰδίαν ἕκαστος διπλότυπον ἀπόδειξιν, διὰ δὲ τοῦ Κυθηραϊκοῦ Τύπου θὰ δημοσιεύωνται ἑκάστοτε τὰ ὀνόματα κεχωρισμένως τῶν ἐρανοδοτῶν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου Ἡμῶν, θὰ λογοδοτήσωμεν λεπτομερῶς πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος: † Ὁ Κυθήρων Ἀμβρόσιος. Ὁ Ἀντιπρόεδρος: Γεώργιος Μαχαιριώτης, Πρόεδρος Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ὁ Ταμίας Θεόδωρος Ἀρώνης, Ὑπάλληλος Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Γραμματεύς: Θεμιστοκλῆς Πετρόχειλος, Καθηγητὴς Φιλολογίας.

Τὰ μέλη: Παναγιώτης Σάμιος, ἢ Δημητρόπουλος Κτηματίας, Νῖκος Νικηφοράκης Συμβολαιογράφος, Κων)νος Σάμιος κτηματίας, Κωνστ. Στάθης Πρόεδρος Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ, Θεόδωρος Πετρόχειλος Κτηματίας. Μιχαὴλ Πρωτοψάλτης Πρόεδρος Κοινότητος Μητάτων, Κυριάκος Τριφύλλης Πρόεδρος Κοινότητος Ποταμοῦ, Ἐμμανουὴλ Σ. Αὐγερινὸς Κτηματίας, Ἰωάννης Ταμβάκης Κτηματίας Ἐμμανουὴλ Φατσέας ἢ Ζερβὸς Κτηματίας.

Ο κ. ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΗΣ ΕΚΡΙΝΕΝ ΩΣ ΕΥΠΟΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

Τὴν 29ην παρελθόντος ἔφθασεν εἰς Κύθηρα προερχόμενος ἐκ Νεαπόλεως ὁ κ. Γ. Δρακουλάκης ἐπιθεωρητὴς τοῦ Α΄, διαμερίσματος Διανομῶν τῆς Οὔνρα. Ὁ κ. Δρακουλάκης ἐνήργησε διαχειριστικὸν ἔλεγχον τῆς ὑποεπιτροπῆς Κέντρου Διανομῶν Κυθήρων καθὼς καὶ ἐπιθεώρησιν εἰς διάφορα χωρία. Ἀναχῶρων διέταξε τὰς ἐπιτροπὰς διανομῶν τῆς νήσου νὰ μειώσουν εἰς 5 ο)ο τοὺς ἀπόρους, κρίνας ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι σήμερον κρινομένων ὡς ἀπόρων, ἀνερχόμενος εἰς 10—20 ο)ο, εἶναι ὑπερβολικός.

ΟΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπουργοῦ μας κ. Κασιμάτη βοηθουμένου καὶ ἀπὸ τὸν συμπατριώτην κτηνίατρον κ. Ν. Ἀσπιώτην ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, θερμὸν φιλοκυθήριον κ. Σταϊκόπουλον, ἐνεκρίθη ἡ παραχώρησις διὰ τὰ Κύθηρα 100 ὄνων ἐκ Κύπρου.

Οἱ ὄνοι ἔφθασαν ἤδη εἰς Καλάμας καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἐξεύρεσιν μέσων μεταφορᾶς των εἰς τὴν νῆσον.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἐνευκυμαίνεται μεταξὺ 10 καὶ 30 χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ προσόντα τοῦ ζώου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποπληρωμῆς του. Εἰς τοὺς καταβάλλοντας ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ζώου, παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ μέχρι 20 ο)ο. Ἐνῶ εἰς τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ πληρώσουν ἀμέσως παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς.

Τὴν διάθεσιν θὰ ἐνεργήσῃ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Γεωπόνον, τοὺς Προέδρους τῶν Γεωργικῶν μας Συνεταιρισμῶν καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Κυθήρων.

ΑΙ ΔΙΑΝΟΜΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κατὰ τὴν διανομὴν τροφίμων εἰς Κύθηρα τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, ἐδόθησαν εἰς ἕκαστον ἄτομον τὰ ἑξῆς εἴδη:

6 ὀκ. 240 δραμ. ἄλευρον, 1)2 ὀκ. μπιζέλιων, 80 δράμ. ζάχαρι, 1 1)2 κυτίον φαγκιῶν καὶ 30 δράμ. σάπωνες. Τὰ ἀνωτέρω εἴδη ἐτιμῶντο συνολικῶς δραχ. 120.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΙΤΑΛΩΝ

Τὴν 25ην παρελθόντος συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς Κυθήρων καὶ ἀπηλάθησαν ἐκ τῆς νήσου 8 Ἰταλοί. Οὗτοι ἐκρύπτοντο εἰς τὴν νῆσον ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἰταλικῆς συμμαχίας.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΧΩΡΑ, Νοέμβριος 1945. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ μεγάλη Ἐθνικὴ ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ ἑορτάσθη καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον μὲ ἐξαιρετικὴν ὅλως λαμπρότητα. Εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς ἐψάλησαν κατανυκτικοὶ δοξολογίαι καὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι ἐξαίροντες τὴν σημασίαν τῆς μεγάλης διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡμέρας.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ πανηγυρισμὸς ἦτο περισσότερον ἐπιβλητικός.

Ἤδη ἀπὸ τῆς 25ης Ὀκτωβρίου τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα εἶχον καταλλήλως διακοσμηθῆ, ἀψίδες δὲ ἀπὸ σμύρτον ἐστήθησαν πρὸ τῶν εἰσόδων, ἐνῷ ἡ κυανέλευκος ἐκυματίζε ὑπερηφάνως ὑπεράνω καὶ τῆς τελευταίας καλύβης. Ἐπίσης ἅπαντα τὰ καταστήματα εἶχον ἀναρτήσει ὑπερμεγέθεις εἰκόνας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Β΄.

Τὴν ἑπομένην 26ην Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου εὐχαριστήριος δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ὡραίας νύμφης τοῦ Θερμαϊκοῦ τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης, τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς ὡραίας μας Θεσσαλονίκης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξεφώνησε θαρσημάντον λόγον.

Τὴν μεθεπομένην, ἐπέτειον τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἀλαζόνες τῆς Ρώμης ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους διὰ νὰ ἀναγκάσουν αὐτὸ νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ κατορθώματα, καὶ ἐνῷ μία ψιλὴ βροχὴ ἔπιπτε ἀπὸ πολὺ ἔνωρις, οἱ κῶδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμοσύνως, ὁμάδες δὲ μαθητῶν τοῦ γυμνασίου μὲ σάλπιγγες καὶ ἄλλα ὄργανα διέσχιζον τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης ψάλλοντες τὸ ἐωθινόν.

Τὴν Ἡην ἐτελέσθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἀγῶνι καὶ ἐπηκολούθησε δοξολογία μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐφωνήθησαν ὁ γυμνασιάρχης μας κ. Ν. Γεωργούλης.

Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἐδόθη σχολικὴ ἑορτὴ εἰς τὴν πλατεῖαν Σπύρου Στάη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθησαν διάφορα πατριωτικὰ ποιήματα μεταξὺ τῶν ἐποίων καὶ τὸ τ' Ἑλληνικὸ Ἀέραρχο τοῦ κ. Γεωργίου Ἐμμ. Λουράντου.

Ἐπηκολούθησαν διάφοροι Ἑλληνικοὶ χοροὶ καὶ τέλος ἐψάλη ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος.

Η 2α ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

φη Χαραλαμπίδου—χωρὶς βεβαίως νὰ ὑστεροῦν καὶ τὰ ἄλλα μας κορίτσια — σκορπίζει τὴν χαρὰ καὶ τὸ γλέντι μὲ τὴν μελωδικὴ φωνή της. Εἰς τὰς 2.30 φθάνει μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ συμπατριώτης μας ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀξιότιμος κ. Γρηγόριος Κασιμάτης καὶ παρακάθηται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς ἐκδρομεῖς τράπεζαν. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὑπουργοῦ μας ἐνέπνευσε χαρὰς τοὺς συμπατριώτας, εἴτινες ἔξαλλοι ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν, τοῦ ἔκαμαν θερμοτάτην ὑποδοχήν, ἀξίαν τῆς μεγάλης τιμῆς ποὺ μᾶς ἔκαμε νὰ τιμήσῃ τὴν ἐκδρομὴ διὰ τῆς ἰδικῆς του καὶ τῆς παρουσίας τῆς κυρίας του.

Τὸν κ. Κασιμάτην προσεφώνησε καταλλήλως ὁ κ. Γ. Μουλὲς εὐχαριστήσας αὐτὸν ἐκ μέρους ὅλων μας διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μᾶς ἔκανε νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του παρὰ τὸν φέρτον καὶ τὰς εὐθύνας τοῦ μεγάλου του ἀξιώματος, καὶ τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι ἔλει τασόμεθα ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρόν του πρὸς εὐδόωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου του πρὸς ὄφελος τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος καὶ γενικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης τὸν κ. ὑπουργὸν προσεφώνησε καταλλήλως ὁ συγγραφεὺς καὶ δικηγόρος κ. Μιχ. Πετρόχειλος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπήντησε δι' ὀλίγων εὐχαριστῶν, ἐκφράσας ἅμα τὴν πεποίθησίν του, ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς πίστεως ὅλα θὰ πάνε καλά.

Μετὰ ταῦτα ἡ δίς Ἔφη Χαραλαμπίδου ἐτραγούδησε πρὸς τιμὴν τῆς κυρίας καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὸ «Τρεχαντήρι», τὴν «Βοσκοπούλα» καὶ ἄλλα τραγούδια τῇ συνοδείᾳ κιθάρας, ἐνῷ ὁ κ. Χρῆστος Μουλὲς διωργάνωσε δι ἄφορα παιγνίδια.

Περὶ τὴν 4.30΄ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεχώρησε μετὰ τῆς κυρίας του προπεμφθεὶς ἀπὸ τὰ Δ.Σ. τῶν Σωματείων μας ἄτινα τοῦ ἐξέφρασαν καὶ πάλιν τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν προσγενομένην τιμήν.

Τὸ κέφι ἐξακολουθεῖ, ἀλλὰ εἶναι πλέον θράδυ. Τὴν 5.30΄ μ.μ. τὰ ναυλωθέντα αὐτοκίνητα εὑρίσκονται ἐξωθι τοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου καὶ τὴν ὀην μ.μ. κατὰ τὸ πρόγραμμα γίνεται ἡ ἐκκίνησις τῆς ἐπιστροφῆς.

Οἱ ἐκδρομεῖς γεμάτοι εὐχαριστῶν ἐπιστρέφουν μὲ τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις ἐκφράζοντες τὴν εὐχὴν ὅπως συντόμως ἐξαγγελθῇ καὶ ἡ τρίτη ἐφετεινὴ ἐκδρομή.

Ε. Σ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Δι' ἀποφάσεώς του ὁ τέως ὑπουργὸς Προνοίας καὶ ἤδη ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κασιμάτης ἵδρυσεν εἰς Ποταμὸν Παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Παραρτήματος ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κάτωθι συμπατριώτας:

Μιχαὴλ Ι. Μεγαλοκονόμου πρόεδρον, Κωνσταντῖνον Ζαγλανίκην ἀντιπρόεδρον, Ἐμμανουὴλ Καλλίγερον γραμματέα καὶ Γεώργιον Ζαντιώτην, Ἰωάννην Σαμιον καὶ Παναγιώτην Πατρικιον ὡς μέλη.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Καθὼς πληροφορούμεθα, λίαν συντόμως θὰ ἱδρυθῇ εἰς Κύθηρα μὲ ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας.

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου θὰ εἶναι α΄.) ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀπορίας β΄.) ἡ ἄσκησις φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ γ΄.) ἰατρικὴ περίθαλψις αὐτῶν δωρεάν.

ΑΦΙΞΙΣ ΡΙΜΙΝΙΤΟΥ

ΚΑΡΑΒΑΣ, Νοέμβριος 1945 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὰ μέσα παρελθόντος ἔφθασεν εἰς Ἀγίαν Γελαγίαν ἐπιβαίνων πεφελαοκινήτου, ὁ συμπατριώτης μας κ. Χαράλαμπος Θ. Τζωρτζόπουλος ἢ Λογοθέτης, ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς δοξασμένης μας Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας ποὺ ἐτίμησε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα εἰς τὸ Ἐλ Ἀλαμέιν καὶ τὸ Ρίμινι.

Εἰς τὸν ἡρωϊκὸν νέον ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς ὅλας τὰς μάχας τῆς Ταξιαρχίας καὶ ἐτιμήθη διὰ τὴν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν του, οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητός μας ἐπεφύλασσαν θερμοτάτην ὑποδοχὴν ἀλίαν τῆς φιλοπατρίας του.

Τὸν κ. Τζωρτζόπουλον ἐρχόμενον εἰς Καραβᾶν προϋπάντησαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου οἱ κάτοικοι ἐν σώματι κρατοῦντες λάβαρα καὶ Ἑλληνικὰς σημαίας προσέφερον δὲ εἰς αὐτὸν ὡραιοτάτας ἀνθοδέσμας ἡ κ. Ἑλένη Θ. Κρίβαρη καὶ ἡ κ. Τασούλα Δ. Κυπρίου, ἐνῷ ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Καραβᾶ προσεφώνησεν αὐτὸν μὲ λόγους μεστοὺς πατριωτισμοῦ ὁ κ. Κ. Κύπριος ἢ Βούλγαρης.

ΠΑΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΙ

Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του ὁ Ὠτολαρυγγολόγος Κος Δημήτριος Μαρσέλλος Δρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης καὶ δέχεται 4—5 μ.μ. ὁδὸς Ρούζβελτ (Ἀκαδημίας) 71. Τηλ. 25166 ἢ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΕΚΚΛΗΣΙΣΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Τὸ Ἱερὸν Προσωνύμιον Ἁγίας Μόνης Κυθήρων ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους:

Ἡ συμφορὰ ἥτις ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἔπληξε, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ τὴν μικρὰν πατρίδα μας ἀνέπαφον. Μεταξὺ τῶν ἱδρυμάτων, ἅτινα ἐδοκίμασαν τὴν ἀνανδρον καὶ θάρβαρον ἐπιδρομὴν τῶν πάσης φύσεως κατακτητῶν, συμπεριλαμβάνονται τὸ ὑφ' ἡμᾶς Ἱερὸν Καθίδρυμα τῆς Ἁγίας Μόνης.

Ἀπολαῦον τὸ Καθίδρυμα τοῦτο βαθυτάτου σεβασμοῦ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς συμπολιτῶν ὡς κατέχον τὴν δευτέραν θέσιν μετὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἐλαμπρύνετο καὶ ἠυτρεπίζετο διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ μόνον τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

Συνέπεσεν ὅμως ὁ πόλεμος καὶ ἀγρία ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ἀποκέντρου καὶ πτωχοῦ τούτου μοναστηρίου ἡ μανία τῶν ἐπιδρομέων.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁπότε εἶχε χρησιμοποιηθῆ ὡς παρατηρητήριον, ἐλεηλατήθη κυριολεκτικῶς. Τίποτε δὲν ἀπέμεινε, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνθυμίζῃ τὴν ἄνετον πρὸ τοῦ πολέμου διαβίωσιν ἐν τῇ Μονῇ. Κλίναι, καθίσματα, στρώματα, τράπεζαι, κλινοσκεπάσματα, σερβίτσια κ.λ.π. ἀπῃχθησαν καὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν.

Πλὴν τούτων ἡ διαρκὴς ἐλλειψις 2 ἀλεξικεραύνων ἐκθέτει πάντοτε ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τοῦ χειμῶνος εἰς ἄμεσον κίνδυνον αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν καὶ ὕπαρξιν τοῦ ὅλου συγκροτήματος τῆς Μονῆς.

Ἡ δὲ ἐπὶ ὀκταετίαν παντελὴς παραμέλησις τῆς ὁδοῦ ποὺ ἄγει πρὸς τὴν Μονὴν, τελείως ἀπμόνωσε ταύτην ἀπὸ τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν, ἐφ' ὅσον οὐδὲν αὐτοκίνητον δύναται γ' ἀνέλθῃ εἰς τὴν Μονήν.

Εἰς ὅλα ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ ἡ ἐξαιρετικὴ οἰκονομικὴ δυσπραγία τοῦ Ἱδρύματος, ἡ ἔλλειψις ἀκινήτου περιουσίας τούτου, καὶ ἡ ἀδυναμία ἡμῶν, ὅπως ἐπιληφθῶμεν ἔστω καὶ τῆς στοιχειωδεστέρας πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς.

Διὰ ταῦτα ποιούμεθα θερμοτάτην ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ γῆς Κυθηρίους, ὅπως σπεύσουν νὰ συνδράμουν τὸ ὁσημέραι καταρρέον Ἱερὸν Προσκύνημα.

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς Ὑμᾶς, οἵτινες ἐπεδείξατε πάντοτε τὰ ἄγνά, φιλοπάτριδα καὶ εὐσεβῆ αἰσθήματα· οἵτινες εἶσθε οἱ ἱδρυταὶ τῶν μεγάλων καὶ ὡραίων ἔργων ἐν τῇ Νήσῳ καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔκκλησίς μας αὕτη.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος: Παναγ. Σάμιος. Ὁ Γραμματεύς: Θεμιστοκλῆς Πετρόχειλος. Τὰ μέλη: Ντίνος Τριφύλλης, Ἰωάννης Τζάννες.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ
ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὰς κάτωθι ἐπιστολάς:

ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ

Κύριε διευθυντά,

Κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ φύλλον τῆς 1—9—45 τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος ὑμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ τελωνεῖον Καψαλίου» καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι:

Καίτοι ἡ ὑπηρεσία μας μέχρι σήμερον δὲν ἔχει ἐφοδιασθῆ δι' ἁπλῶν ἀδειῶν μεταφορᾶς, ἂν καὶ ἐπανειλημμένως ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς ἀποσταλῶσι τοιαῦται καὶ αἵτινες προφανῶς διὰ τεχνικοὺς λόγους δὲν μᾶς ἀπεστάλησαν εἰσέτι, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑποχρεοῦμεν τοὺς ἐπιβάτας νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διασαφήσεις μεταφορᾶς διὰ ἓν ἢ δύο μικρὰ δοχεῖα ἐλαίου· ἀντιθέτως μάλιστα διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωνται οὗτοι μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διασαφήσεως εἰς ἕκαστος χωριστά, ἐκδίδομεν μίαν διασάφησιν εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνομεν πολλὰ δοχεῖα ἐλαίου, ἀνήκοντα εἰς πολλοὺς ἐπιβάτας, πράττοντες τοῦτο πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιβατῶν, ἐλλείψει ἀδειῶν μεταφορᾶς. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὄχι μόνον δὲν ἐπιβαρύνονται οἱ ἐπιβάται μὲ ποσὰ δυσανάλογα, ὡς παραπονοῦνται, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐλαττοῦνται ταῦτα εἰς τὸ ἐλάχιστον. Συνεπῶς τὰ παράπονά των δὲν εἶναι ἀληθῆ.

Εἰς τοὺς συναλλασσομένους δὲ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας μας δὲν παύομεν νὰ παρέχωμεν πάντοτε πᾶσαν νόμιμον καὶ δυνατὴν εὐκολίαν, οἱ δὲ κυβερνῆται τῶν ἀποπλεόντων ἐκ τοῦ λιμένος μας πετρελαιοκινήτων δύνανται νὰ σᾶς βεβαιώσουν περὶ τῶν ἀνωτέρω.

Μετὰ τιμῆς
ΝΙΚ. ΖΑΓΚΛΗΣ
Τελώνης Κυθήρων

Η ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ διάβασα τὸ διάταγμα γιὰ τὴν ἵδρυσι τῆς οἰκοκυρικῆς μεταβατικῆς Σχολῆς Καρβουναδων. Ὁ μεγάλος πατριώτης μας ὑπουργὸς κ. Κασιματης, ὁ πολλαπλῶς ἐξυπηρετήσας τὰς ἀναγκας τοῦ νησιοῦ μας βρῆκε πραγματι τὸν τρόπο νὰ μένη ἀξέχαστος γιὰ πάντα στὶς τσιριγώτικες ψυχὲς μὲ τὴ σχολὴ ποὺ ἱδρύει.

Τὸ ἔργον ἔχει πλήρως ἐκτιμηθῆ καὶ ὅσον οἱ μέρες περνοῦν τόσον ἀντιλαμβάνεται τὸ κοινὸν τὰ μεγάλα προτερήματα τῆς σχολῆς καὶ τόσον ἀνυπομονεῖ νὰ τὴν δῆ λειτουργοῦσαν.

Ἐγὼ δὲ ἰδιαιτέρως χαίρομαι γιατὶ θὰ μὲ βοηθήση στὸ ἔργο ποὺ ἀπὸ χρόνια ἄρχισαν. Πρῶτα στὴ βελτίωσι καὶ ἡ ἐξάπλωσι τῆς ὑφαντουργικῆς τέχνης ποὺ τόσον ὡραία καὶ ὠφέλιμη εἶναι γιὰ τὸν τόπο καὶ δεύτερον στὴν διάδοσιν τῆς Σηροτροφίας καὶ καλλέργειαν ἑνὸς πλουτοφόρου φυτοῦ τοῦ λινοῦ (λιναριοῦ).

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ μποροῦν μὲ ἐξηκριβωμένην ἐπιτυχίαν νὰ καλλιεργηθοῦν καὶ νὰ